

Cuprins

Aventurile unui drum de țară / 5

Tris, o inimă și-un vis / 19

Viteazul Marc și pingonauții cerului / 25

Ariciul cu pene / 34

Carnavalul notelor / 42

Tris, o inimă și-un vis

Tris se născuse în burta unui nor, alături de mii de alți frați aidoma lui. Ei, nu chiar aidoma... Tris era un pic diferit. Era un fulg cu trei colțuri. Unul lung chiar în frunte și alți doi de o parte și de alta a capului. „Hmmm!“ o să ziceți. „Există fulgi cu trei colțuri? Au norii burtă?“

Au, au! Au și picioare, și cocoașă, iar uneori... se și îndrăgostesc. Doar ridicați ochii spre cer și uitați-vă. O să-mi dați dreptate.

Iar dacă mă veți asculta și veți ridica nasul din asfalt, veți vedea că norii sunt schimbători. Când îmbufnați, când jucăuși. Mânați dintr-o parte într-alta a cerului, se deghizează când în elefanți, când în cămile, când în mașini de curse, când în crocodili cu guri pofcioase. Sunt albi și pufoși, iar uneori argintii, deseori întunecați și furtunoși, poate cenușii și, nu de puține ori, roz sau mov. După cum se simt, după cum îi dezmiardă soarele, după cum îi supără vântul.

Dar când se întâlnesc doi nori... Ei bine, când se întâlnesc doi nori, se întâmplă adesea să se îndrăgostească. Dacă e vară, au atâta energie încât se reped fericiți unii spre alții și încep să se rotească nebunește, își schimbă culorile, dansează în rotocoale largi de sar scânteii de fulgere pe tot cerul, cântă cu glasuri tunătoare și se veselesc de minune. Verile,

Ărıcıul cu pene

Undeva, departe, la un capăt de lume, se află o pădure minunată. Iar în această pădure, în scorbura unui stejar, s-a născut un arici cum n-a mai existat și poate nici nu va mai exista vreodată. Polumpio, fiul mai mic al familiei Țepilă, s-a născut cu pene în loc de țepi.

Părinții l-au iubit și l-au îngrijit cu aceeași grijă și căldură ca pe ceilalți copii ai lor.

Doar că timpul a trecut și a venit vremea ca micuțul arici să meargă la școală. Iar părinții erau foarte îngrijorați de cum avea să se descurce fiul lor printre străini. Dar ce puteau face? L-au luat cu binișorul și i-au spus:

— Dragul nostru, e primăvară și e timpul să pleci la școală, căci nimeni din neamul nostru nu a rămas fără carte. Școala de peste râu este cea la care au învățat și frații tăi mai mari. Acolo, cum știi, învață toate animalele medii și mici. Polumpio, știi că ești un arici... neobișnuit. S-ar putea ca, văzându-te mai altfel, celelalte animale să râdă de tine și să te batjocorească. Nu le lua în seamă și caută să înveți cât mai bine.

— Știi sigur că vei cunoaște și animale înțelepte care te vor iubi pentru sufletul și mintea ta, și nu pentru felul în care arăți, mai spuse doamna Țepilă, suspinând.

